

SLOVENSKI NAROD.

Izdaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Opisni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Pozabljena stvar.

V Ljubljani, 27. oktobra.

Sedanji rod živi hitro. Kar nam je včeraj še pretresalo srcé ali oduševljevalo dušo, nas danes že več ne zanima, jutri nas dolgočasi, pojutranjim pa je pozabljeno, kakor da se sploh nikdar primerilo ni. Senzacija dogodka, bódi še tako obsevalna, originalna in zanimiva, pade v tesni grob pozabe, čim se pojavi druga. Dan na dan želimo kaj novega, kar bi šegotalo živce in oživilo ter vzuemirilo naša čustva. Zlasti v javnem življenji karakterizuje ta hitrost pozabiti vés svet. Veliki dobrotniki posamnih narodov ali vsega človeštva, znameniti možje, ki so si s svojega duha neumorno delavnostjo stekli velikanskih zaslug, — kdo se jih spominja, kadar jih je zakrila črna zemlja? Hitreje pa kakor dobrote in zasluge pozabi sedanji rod storjene krivice, zlasti če so se primerile posamnikom, in prav o takšnem slučaju namenjeni smo danes spregovoriti nekoliko besed in sicer na adresu, katere pač ni treba še posebe imenovati.

Prve dni prihodnjega meseca se snide zopet naš državni zbor. Vsi listi premlevajo predloge in nasvete, katere mu bode rešiti, naštevajo važna in nevažna vprašanja, s katerimi se mu bode baviti, a nikjer se ne omeni stvar, ki je še pred malo meseci razburjala duhove, prouzročala srdite debate in nebrojne članke, stvar, o kateri se je po raznih zastopih govorilo in interpelovalo in katera je ne samo v mejah naše monarhije, ampak po vsi Evropi vzbudila senzacijo — — — Sedanji rod živi hitro!

V mislih nam je aféra Spinčičeva. Kdo se ne spominja vseh podrobnosti te afére, ki je vznemirila in oplašila vse svobodoljubne državljane, vse, kateri so mislili, da je v avstro-ogerske monarhije tostranski polovici nemogoče v zakoniti obliki izvršiti čin kabinetne justice. Iztirali so Spinčiča iz državne službe, hoteč tako ugonobiti tudi politika Spinčiča, neustrašenega zagovornika narodnih pravic tlačanih in zaničevanih isterskih Slovanov. Stvar je prišla pred državno sodišče in v državni zbor. Državno sodišče ni bilo kompetentno soditi o tej reči, odkloniti jo je moralo iz formalnih, nebitvenih ozirov, iz zanesljivih virov pa se zna, da je bila večina sodnikov osobno prepričana o pravičnosti Spinčičeve pritožbe. V državnem zboru prisilili so mladočeski poslanci navzlic raznim spletkam, da se je stvar postavila na dnevni red in odkazala imunitetnemu odseku v poročanje. Tudi imunitetni odsek posvetoval se je formalno o tej reči in na energično zahtevanje poslanca dra. Ferjančiča ukrenil zahtevati od naučnega ministra vse akte, da bi na podlagi uradnih spisov mogel preiskati prave uzroke disciplinskega razsodila in dognati, ali se je z odpustom iz službe kršila poslanska imuniteta. A prav tedaj, ko je imunitetni odsek storil ta ukrep, razšel se je državni zbor in kar nič več ni bilo slišati o vsi ti stvari, na veliko radost političnim in osebnim sovražnikom poslanca Spinčiča.

Če pa so praktični politiki pozabili to krivico, storjeno narodnemu zastopniku, ki nima druge slabosti, kakor da je odločen in neustrašen in da ima svoje mnenje, kateremu se ne mara odpovedati, ni je pozabil narod, ker je vaje pomniti krivice, saj

dobrot tako nima, da bi jih pomnil. In brez dvoma govorimo narodu iz srca, če tirjamo končne rešitve Spinčičeve afére.

Slovenskim poslancem očitalo se je o svojem času, da so zanemarjali pri prvi razpravi poslansko svojo dolžnost in dolžnost kolegialnosti proti slovenskemu poslancu Spinčiču, in slišati je bilo tedaj marsikatero rezko besedo. Upamo, da bodo vsaj to pot in vsaj pri tej priliki složno in jedino postopali z mladočeskimi zagovorniki našega moža. Na pomoč kakega Kluna ali Povšeta ne reflektira nihče, ker bi ta dva dobro stvar samo kompromitirala, od vseh drugih poslancev pa pričakujemo, da bodo pozabili nasprotstva in nesoglasje gledé taktike ter z združenimi močmi pomagali rešiti Spinčičevo aféro. Prežalostno bi bilo, če bi se to ne zgodilo, če bi slovenski poslanci nemo in apatično gledali in poslušali, ko bodo drugi branili njihovega tovariša.

Že za časa zadnjega zasedanja pokazala se je mej levičarji in Poljaki tendenca, zavleči čim dalje mogoče vso to stvar. Uverjeni smo, da bi jo ti dve stranki tudi sedaj najraje pokopali, ker bi neradi bili pravici v obraz, ministerstvu pa tudi ne marata prouzročiti neprimlik. Da bi takšna rešitev tudi vladi sosebno pa ministru Gautschu najbolj prijala, o tem ni dvoma. In to je tista točka, kjer bode slovenskim poslancem najprej začet. Stvar mora priti do rešitve, brez ozira na vlado in nje prilepke, brez ozira na dosedajšo oportuniteto, ki nam ni ničesar koristila, ampak celo škodovala, celo na Kranjskem, in zato jim kličemo ob edinstveni uri: Vigilantibus jura!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Praške občinske volitve.

Občinske volitve v Praški obč. svet, vršivše se te dni, so končane. Voliti je bilo 34 obč. svetnikov in voljenih je bilo 17 Staročehov in 14 Mladočehov. Udeležba je bila velikanska, Mladočehi pridobili so štiri nove mandate ter imajo zdaj v

LISTEK.

Gospod de Beriot.

(Češki spisal Bogdan Kaminsky; preložil Vinko.)

(Konec.)

„Nu, zato pa tudi kaj imate,“ opomni prejšnji z istim zaničljivim glasom.

„Imam, imam. Užival sem, užival kot človek. A vi ste vse življenje svoje zapravili kot —“ razhudi se prejšnji bogatin.

„Nu, kot —?“

Gospod de Beriot plune ter izreče besedo. Bilo mu je videti, da je neprestano razburjen in razsrjen, tako razsrjen, da se ga je bilo bati.

Mej njim in drugimi gosti nastalo je skoro vsak dan pričkanje. Kadar bi šlo samo za besede, premagal bi bil gospod de Beriot bržkone vselej in vsakega. Bil je nasajen in zloben, govoril je malo ter imel pri roki takih dokazov, da se jim ni mogel nikdo ustavljati. Ta čas z njegovih usten skoro ni zginil prezirljivi, zlobni usmev.

Kadar je sam šel po ulici, govoril je poluglasno, krileč z desno roko. Sicer pa je le nerad hodil na ulico. Tudi na nabrežji ni več posedal s Twainovimi humoreskami. Bržkone ga je bilo sram, da je slabo oblečen. Njegovi obleki se je videlo,

da spi oblečen. Krpica na levem rokavu se je bila odtrgala in na njenem mestu videl se je rokav srajce, ki že dolgo ni bila oprana.

Nenadoma, bilo je jeseni, ko se v krčmah zopet pričenjajo zbirati revni prenočevalci, izginil je pan de Beriot, nihče ni vedel nič povedati o njem. V krčmi se že nekaj dnij ni več pokazal. Dekli je bil bajé za tri prenočevanja dolžan osemnajst krajcarjev. Mogoče, da se je zaradi tega ogibal.

Gospod de Beriot, človek, ki je s knezi popival šampanjca, ni se izogibal krčme zaradi neko-likih krajcarjev. Uzrok odsotnosti njegovi je bil drug, važnejši.

Listonosce mu je prinesel dopisnico. Klical me je k sebi bolnik v bolnico Milosrdnikov. Nekdo je pisal mesto njega: „Zanimali ste se za nekega človeka. Ako ga niste pozabili, pridite. Rad bi vas videl. Unela so se mu pluća.“

Šel sem ter našel gospoda de Beriot.

Grozno ga je bilo pogledati, tako je bil prepaden in izpremenjen. Pluća vnela so se mu stoprav poznej. Najprej se je pričel tresti od pijače.

Spoznal me je stoprav čez delj časa. Podal mi je malo, aristokratsko, koščeno roko. „Ah, prinesli ste mi pomeranč?“ vzkliknil je in oko se mu je zasvetilo. Takoj na to pa je ugasnil ta jedini

blesk, obraz mu je postal žalosten, na ustnah se je pojavil rezek nasmev in gospod de Beriot je pošepetal:

„Škoda, da to ni kavijar!“

Tiste noči, kadar ni prišel v prenočišče v krčmi, spal je neki v loméh za Strahovskimi vrati. Nižje ljudstvo velikega mesta ima tu svoje brloge, kjer se mu vsaj časih posreči skriti se izvedljivemu pogledu policije.

„Čakajte,“ pravi mi bolnik, „napisal sem pesen, pošljite jo kam. Za nagrado se napijemo.“ Verzi, s svinčnikom napisani na košček papirja, bili so nemški, a brez vsakega smisla, pisal je bržkone v blaznosti.

Gledal me je nenavadno mehko, resno in žalostno. Sedaj pa sedaj je bilo videti, da umeje svoje stanje in da se mu vrača zavest.

„Življenje je težka uganka,“ dejal je, kakor bi se bil nečesa spomnil, „težka uganka. A za njeno rešitev razpisana je samo jedna cena: smrt.“

Za trenotek je zaprl oči ter bil videti kot mrtev. „Smrt,“ zašepetal je zopet, osuplo in zvedavo gledajoč okolu sebe in z obema rokama prijemajoč se za čelo. „Smrt! Nič na svetu ni tako malenkostno kot smrt, ki je največji nič.“

Metal se je nekaj časa po postelji, kričal nekaj nerazumljivega, kašljal ter hotel ubežati s

obč. svetu 30 somišljenikov, tretjino vseh zastopnikov. „Politika“ se tolaži, da so Mladočehi napredovali s tem, da še vedno nimajo večine v obč. svetu, naraščanje manjšine in opozicijskega duha pa pripisuje vladnemu sistemu. — „Narodny Listy“ povdarjajo, da se je večina volilcev izrekla za Mladočeha, kajti za mladočeške kandidate je bilo oddanih 3800 glasov, za staročeške pa samo 2200. — V dan volitve napravili so volilci pred redakcijo „Narodnih Listov“ demonstracijo; gromoviti Slavaklici so doneli, dokler ni policija razgnala množico.

Liberška aféra.

Bivši Liberški župan dr. Schücker in bivši podžupan ter drž. poslanec Prade bila sta včeraj pri ministrskem predsedniku grofu Taaffe. Skušala sta opravičiti svoje in drugih občinskih funkcionarjev postopanje in zlasti glede reda, katerega dr. Schücker ni hotel nositi, sta trosila mnogo besed. Grof Taaffe poslušal je oba gospoda do konca, jima tudi obljubil, da bo od Praškega namestništva zahteval vse akte, ali o eventualnem razveljavljenju razpusta ni črnil ne besedice. — Levičarski listi napenajo vse sile, da bi oprali Liberške prusjake. Z gorostasno logiko dokazujejo, da so Liberški mogotci sami pristni dobri Avstrijci, da je očitanje prusjstva in neojalnosti neopravičeno in neosnovano, in v tem oziru še nadkriljajo nacionalce. Sramotnega pečata veleizdajskih, protiavstrijskih tendenc, ne more Liberce rešiti nihče in vse gostobesedno pisarjenje levičarskih listov le kaže, da bi s tem radi posvedočili svojo nedolžnost glede vladnega ukrepa, česar pa nacionalci ne marajo verjeti.

Posilno madjarizovanje.

Skoro neverjetno se vidi opazovalcu madjarskih razmer, na kakov način misli vlada pomnožiti neplodni narod madjarski in raznaroditi druge, na Ogerskem bivajoče rodove. Tako je sklenil državni zbor ogerski zakon o umetnem madjarizovanju in naučni minister Csaky obelodanil je te dni pojasnilo tega zakona. Namen mu je prisiliti vse roditelje, da pošiljajo svoje otroke, čim so postali tri leta stari, v madjarske otroške vrte. Madjari spekulirajo namreč, da se otrok v tej dobi najlažje od tuji materinemu jeziku. Vsaka vas mora na svoje troške osnovati takšen vrt in nihče ni oproščen, kdor nima svojega domačega učitelja. Ta namera je tako gorostasna in kanibalska, da se ne more vzdržati. Madjari jo bodo še obžalovali!

Vnanje države.

Razmere v Srbiji.

Pasić sklical je centralni odbor radikalne stranke na posvetovanje, kaj je storiti v skupščini, ki se snide sredi meseca novembra. Vest, da sta se Pasić in Ristić sporazumela, je neosnovana, govori se celo, da so mej ministri liberalne vlade nastala nesporazumljenja in da misli minister notranjih rečij, Ribarac, umakniti se novi moči. Urednik „Srbije“ obiskal je Ribarca in ga vprašal o teh govoricah. Ribarac je rekel, da nima nikakega povoda odstopiti, imenovani list pa dolži vsled te izjave radikalno stranko, da si je izmislila bajko o nesporazumljenju mej ministri, da bi vplašila uradnike in je zvabila v svoj tabor.

Francoska kriza.

Razsodba ministrskega predsednika Loubeta glede štrajka v Carmauxu ni imela, kakor se je pričakovalo, ugodnega uspeha. Delavci in še bolj njih parlamentarni zagovorniki niso zadovoljni z razsodbo, zlasti ker določa, da lastniki rudokopov

postelje. Morali so ga držati s silo, da se je umiril. Padel je nazaj brez moči, kot mrtev. Bil je v agoniji.

Drugi dan pohodil sem ga zopet. Bila sta pri njem redovnik in strežnica. Strgal je s sebe odejo ter je zopet skrbno iskal. „Mraz, mraz,“ kričal je. Odprl je oči. Bile so motne, plahe, široko odprte. Šele čez nekaj časa zasijalo je v njih nekaj svetlega in zdelo se je, da se mu vrača zavest. To udrt, modro oko bilo je neizrečeno žalostno. Približal si je roko ter dolgo nepremično gledal konce višnjelijh prstov.

„Naj bode,“ dejal je jedva slišljivo. Ta trenotek si je bil brčkone v svesti, da umira. Nogi sta mu bili že mrtve, mrzle. Roki sta mu padli ob telesu, le rame so se gibale in mišice na vratu se napele. Umirajoči odprl usta, hoče nekaj reči, a mestu tega dolgo vzdihne. Njegove oči so se obrnile v strop, kalne, grozne oči...

Milosrdnik mu položi roko na razgaljene, porastle prsi, tiplje žilo, posluša pri ustih. Grozen je bil pogled na ta zagonetna, odprta, zaničljiva usta z grdimi, počrnelimi zobmi... „Sklenil je,“ pravi duhovnik ter poklekne.

V tem se glava umirajočega premakne še jedenkrat, strese se gornja ustnica, odpre se levo oko in gospod de Beriot ni bil več mej živimi: niti mej tistimi, ki pijejo šampanjca, niti mej tistimi, ki prenočujejo v Strahovskih loméh.

niso primorani, vzeti na delo tistih rudarjev, ki so bili sodnijsko obsojeni zaradi javnega nasilstva. Komité štrajkujočih delavcev je ukrenil, da ne vzprejme tega razsodila in delavci so na posebnem shodu potrdili to izjavo in ukrenili nadaljevati štrajk. — Da to ne bode ostalo brez posledic za vlado, čim se spravi stvar znova v parlament, je jasno.

Home-rule.

Angleški liberalni unijonisti ločili so se leta 1856. od Gladstonea, ker niso odobraval irske politike njegove. V tej točki tudi sedaj ne podpirajo Gladstonea, čeprav so sicer povsem liberalna stranka. Konservativcem se pa tudi ne marajo pridružiti in odlični vodja unijonistov, Leonard Courtney, izrekel je celo te dni, da se stranka ne sme upreti Gladstoneu, dokler ne pozna posamnih določb home-rule. — Marki Salisbury priobčil je v „National Review“ daljši članek o home-rule in trdi, da ne bota predloga brez odpora obveljala niti v poslanski zbornici. Gledé liberalnih pretenj zoper gospodsko zbornico pa pravi, da bo moral Gladstone predno kaj stori, še jedenkrat apelirati na narod, ker ne more brez volje naroda premeniti ustavnih razmer v gospodski zbornici.

Dopisi.

Iz Ljubljane 26. oktobra. [Izv. dopis.] (Biskup Strossmayer in Svetčevi banketarji.) V „Slovenca“ od 24. t. m. se pod napisom „Svetčevi banketarji“ Liga + 1 ne more načuditi nedoslednosti liberalnega razumništva in se, beroč njega izjave, celo boji, da bi prišel ob razum. On vidi, da se je s Svetčevo izjavo, da škofje niso poklicani za politično voditeljstvo, dala nezaupnica tudi škofu Strossmayerju, kateri, kakor je znano, upliva tudi na politiko, ter ima celó svojo stranko in svoj politični organ; čudi se zatagadelj, kako se je mogla v jedni sapi poslati mu telegrafično udanostna izjava.

V tolažbo in pomirjenje Ligi + 1 (ki je brez dvojbe dr. Mabnič) bodi to-le pojasnilo: Prezvizišeni škof Strossmayer ni nikdar zahteval, da bi se Hrvatje nepogojno klanjali njegovemu političnemu voditeljstvu, kakor to zahteva „Rimski Katolik“ in „Slovenec“ od nas proti našim škofom; na dalje Strossmayer ni samo uzoren škof in duhovnik, temveč tudi uzoren narodnjak in jeden največjih dobrotnikov in mecenatov južnega Slovanstva. Slednjič se Strossmayer kot politik tudi nikdar ni ustavljal javni kritiki in napadom na njegove politične nazore, kakor so bili n. pr. v „Hrvatski“; nikdar ni smatral vsega tega niti on, niti druga hrvatska duhovščina za napade na njegovo višje dušno pastirstvo, še manj na cerkev in vero. Kako vse drugače je v tem oziru pač pri nas! Tukaj se smatra vsaka taka kritika za največji greh. V ognji je precej vsa Katoliška tiskarna, strašanski hrup se zažene po celi deželi, da je napaden škof kot višji dušni pastir ter z njim vred katoliška cerkev, vera in vsa duhovščina. Pripravljajo se precej protesti proti vsakemu takemu bajé nezasišanemu napadu in nabirajo med priprostim ljudstvom, ki od vsega tega nima pravega pojma, udanostne izjave, kakoršne ne morejo nikdar priti iz preprostih kmetaskih ust, bajé krvavo žaljenemu višjemu pastirju, katerega se pa kot takega nihče niti dotaknil ni.

To naj blagovoli Liga + 1 in vse Lige do + 29 itd. na znanje vzeti.

Iz Planine, 27. oktobra. [Izv. dop.] (Naše težnje.) Ko so ob svojem času zastopniki tukajšnje občine storili potrebne korake, da bi se pri nas ustanovila strokovna šola za lesno obrt, se jim je na višjem mestu odgovorilo, da se mora tudi za Planino kaj storiti, da se vsaj deloma zacelijo rane, katere ji je vsekala železnica in pa preselitev uradov v Logatec. Preteklo je od tistega časa že par let, a za Planino se ni storilo nič in se baje tudi ne bo, če se novi voditelj deželne vlade ne bode zavzemal za gmotni blagor svojih zvestih, pa večinoma siromašnih podložnikov. Telegrafične postaje tudi še vedno pogrešamo, dasiravno jo ima že skoro vsaka druga večja vas in dasiravno se oddaja in prejema baš pri nas, oziroma v grajščini, toliko telegramov na dan, kakor malokje po deželi drugod. Ustanovitev male železnične postaje na Planini sicer napreduje, a tako počasi, da bi človek skoro mislil, da imajo tudi tu prvo besedo Noetovi sodelovalci.

Preteklo soboto — 22. t. m. — smo volili vsled raznih rekurzov zopet novo občinsko starestinstvo. Županom je bil izbran gosp. Josip Blažon mesto gosp. Antona Kovšce, kateri je bil po izreku njegovih predpostavljanih v celem okraji skozi sedemnajst let najmarljivejši in najvestnejši župan. Slava mu! Ker je tudi gosp. Blažon izobražen, inteligen in energičen mož, se nadejamo, da bode tudi

on deloval v naprednem smislu za blagor in vsestranski napredek njemu izročene občine.

Iz Vipave, 27. oktobra. (Naš dekan.) Z ozirom na dohajajoča vprašanja glede konflikta občine Vipavske z dekanom Erjavcem umestno je v pojasnilo njegovega popravka v štev. 238. „Slovenskega Naroda“ nekoliko besed izpregovoriti. V nastopnih vrticah ne upuščamo se nikakor v razglabanje obilne tvarine, ker nečemo prejesti kazenskemu sodniku besede, niti bomo tiste stereotipne „ni res“ opovrgli, nego izjavimo le, da se vsi Vipavci te pravde veselimo, ker nam je blagoslovljeni naš protivnik toliko neskrhanih kopij v roko potisnil, da bode pri kazenski razpravi skesano vzdihoval: „Die ich rief die Geister...“.

Veselimo se je pa zlasti zato, ker je vzduh pri nas tako težak in zadušljiv, da je nekoliko groma, bliska in treska prav zelo potrebnega, da se kaka kuga mej nami ne ugnezdi.

Naš dekan ima različna svojstva, kakor vsak človek, a to ga še ne dela imenitnega; na površje javnosti preril se je z izrednimi svojstvi, o katerih pa ne bomo danes tukaj govorili, niti bomo njegovo javno delovanje opisovali, ki je že itak nekoliko znano. Vse to drugikrat. Za danes povemo le toliko, da se najraje o njem razgovarjamo, in da ga imamo tako radi, da bi ga kar na rokah ali pa „cu-cu-maslo“ (kakor bi mu bilo ljubše) kam prav daleč iz doline nesli! Knezoškof ga je lahko vesei, in mi tudi, ker nas v svojih popravkih ne prostovoljno zabava.

Toda šalo na stran. Naš dekan je pravi in izvršujoči član „ecclesiae militantis“, ter je videti, da se je že popel nad kaprološko saržo. Po duši govorjeno, mi mu tega ne zavidamo; zahtevamo pa oni mir in red, ki smo ga pod nepozabnim dekanom Gabrijanom uživali. To je največ in najmanj, kar moremo od katoliške cerkve ozir. njenih namestnikov zahtevati; mejsebojne krščanske ljubezni od dekana Erjavca tako ne tirjamo, kajti glede njega veljajo pač pesnikove besede: Le se še tako ljubimo, kakor smo se prejšnje dni!

Struna je napeta, pazite pravočasno, da ne počti, kajti Vipavci nismo materijal, s kojim bi smel dekan Erjavec v svojo zabavo eksperimentovati. Tudi mi smo ljudje iz mesa in krvi, ter mislimo, da je župnik, kojega je občina sodila, sojen, in da je katoliški dekan, ki toži svoje občane-župljane radi žaljene časti, le karikatura na svoj stanovski ugled, ob čemer se bode morda sam knezoškof prav kmalu prepričal.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri (soboto) bode deseta slovenska gledališka predstava. Igrala se bode prvič na slovenskem odru zanimiva francoska veseloigra v 3 dejanjih „Pokojni Toupinel“, spisal Aleksander Bisson, ki spada mej priljubljene repertoire igre vseh gledališč. Brez dvoma bode napolnila jutri zvečer tudi naše gledališče. Dram. društvo storilo je svojo dožnost, da nam poda interesantno noviteto, nadejamo se, da tudi slovensko občinstvo stori svojo dolžnost.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredi prihodnjo nedeljo, 30. dan t. m., svojim društvenikom drugi društveni večer v letošnji sezoni. Ker je rediteljstvo tega večera v spretnih rokah, nadejati se je obilo prijetne zabave, h kateri naj bi še društveniki s tem pripomogli, da se v mnogobrojnem številu snidejo v Čitalnici. Začetek ob 8. uri zvečer. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

— (Osobne vesti.) Davčni kontrolor g. Ivan Stergar imenovan je davkarjem v IX. čin. razredu za Šoštanj, davčna pristava gg. Andrej Stühler in Aleksander Orožen pa davčnima kontrolorjema, prvi za St. Lenart v Slov. Goricah, drugi za Rogatec. Avskultant g. dr. Jakob Toplak je imenovan sodnim pristavom v Idriji. Gosp. Andrej pl. Slivnik, major v domačem pešpolku baron Kuhn št. 17, imenovan je podpolkovnikom.

— (Za gostilničarje in kavarnarje.) Piše se nam: Opozarjati je naše gostilničarje in kavarnarje, ki imajo, kar je samo ob sebi razumljivo, v zalogi kaj sladkorja za obrtno porabo, naj naznanijo, da imajo sploh sladkor doma. Ako financarji, ki na to prežijo, najdejo sladkor pri gostilničarju ali kavarnarju, treba je plačati globe 3 gld. 75 kr. Umestne bi pač bilo, da se naše obrtnike te stroke pouči, da je treba naznaniti sladkor, kar

bi gotovo tudi storili. Postavne določbe so menda zato izdane, da se občinstvo o njih obvesti, da z davki itak preobložen obrtniki ne zabredejo v nepotrebne globe.

— (Umor in samomor.) Danes zjutraj na vse rano skočila je v Tomačevem pri Ljubljani kmetica, žena posestnika vulgo pri Zajcu, v Savo. Pred samomorom vrgla je v Savo troje svojih otročičev, kojih starejši je štel 7 let, mlajši pa le par mesecev. Nesrečne družbinske razmere bajt dale so povod obupnemu zločinu, mogoče pa je tudi, da se je ženi zmešalo, kajti zjutraj, ko je vstala, spekla je še kruh za dom.

— (Utonil) je 44letni Luka Žakelj, bivši hlapec g. Češnovarja. Čolnarji iz Podpeči našli so ga v Savi, kamor je bil najbrže v pijanosti zašel.

— (Redkost.) Dne 21. oktobra t. l. na večer je posestniku Josipu Šraju, po domače Kaščku, v Velikem gabru vrgla telica (prvenska krava) tri teleta, ki so po spolu junčki. Vsi živijo in so prav čvrsti. Dve teleti doji telica sama, tretje je posestnik dal pod drugo starejšo kravo, katera je tudi rada doji.

— (Domovinska slavnost na Štajerskem.) Dne 12. maja minulo je 700 let, odkar pripada štajerska dežela cesarstvu našemu. To smo omenili ob priliki tedanjih slavnostij. Dne 20. novembra bode pa tem povodom veliko zborovanje v deželni hiši v Gradcu. Slovesni govor imel bode dež. glavar grof Wurmbrandt.

— (Nemščina v slovenskih šolah.) Kakor znano, ukrenil je okrajni šolski svet v Šmarji na slovenskem Štajerji, da bodi na šolah tega okraja nemščina neobligaten učni predmet. Proti temu ukrepu protestiral je vrli pospešitelj germanizacije, štajerski deželni odbor pri naučnem ministerstvu, pa ni nič opravil, kajti prav sedaj obvestil je imenovani okrajni šolski svet vse krajne šolske svete, občinska načelnstva in šolska vodstva, da je deželni šolski svet odobril njega ukrep. Nemščina je torej na šolah šmarijskega okraja neobligaten predmet.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah) ima v nedeljo 30. t. m. popoludne ob 3. uri svoj občni zbor. Zborovanja udeležila se bodeta tudi gg. deželni poslanec dr. Jožef Srnec in državni poslanec Mih. Vošnjak.

— (Kolera.) Profesor dr. Eppinger je na podlagi bakteriološke preiskave konstatoval, da je Franc Bezjak v Zabovcih niže Ptujja umrl za azijsko koleru, zanešeno iz Ogrske po otroku, ki je v Zabovcih umrl. Tudi iz Borovca v Ptujskem okraju se javlja, da je neka žena zbolela za sumno boleznijo.

— (Sprava — nemška.) V Marenbergu na spodnjem Štajerskem tožil je posestnik tovarne na Muti Oton Erker pisarja Jož. Schobra iz Marenberga zaradi razžaljenja časti. Pri sodnji pa sta se poravnala in objela, češ, da sta oba — velika Nemca!

— (Surov orožnik.) Veliko razburjenost napravil je v Ptujski okolici sledeči grozni slučaj. Dva orožnika uklenila sta nekega vinarja J. Vrečarja radi suma lovske tatvine ter mu naložila 2 puški, kateri je moral nositi na potu k okrajnemu sodišču v Ptuj. Orožniški vodja je vodil to patruljo. Govori se, da je bil tisti dan preveč v glaž pogledal. Menda J. Vrečar, ki je oče 5 nedoletnih otrok, ni mogel uklenjen nositi teške butare; omenjeni vodja B. ga je začel z bajonetom dregati in s puško tolči. J. Vrečar je pokleknil, kakor priče trdijo, predenj in ga prosil, naj ga ne trpinči. Tudi drugi orožnik, ki pa je bil vodji podrejen, ga je opomnil, naj ga ne muči in trpinči. Pa vse to ni nič pomagalo. Ko pridejo z oklenjencem do Dravinje, skoči oklenjenec že na vseh delih života ranjen v svoji obupanosti — v Dravinjo in ker je imel vklepani roki — utone. Še le čez dlje časa potem so ga mrtvega izvlekli iz Dravinje. Pri raztelesenji našli so na njem, kakor se govori — 24 ran. Napominani orožniški vodja je že pod ključem. Drugega itak ne zasluži. Upamo, da bodo oblasti storile svojo dolžnost nasproti takemu početju, ki se pa hvala Bogu, pri naših vrlih orožnikih le redko kedaj naleti.

— (Bogata trgatev.) V okolici Poličanskega na spodnjem Štajerskem obnesel se je letos posebno dobro amerikaški vinograd g. Mlakarja, posestnika v Hošnici, ki ga obdeluje jako umno in skrbno. Ta vinograd je najboljši dokaz, kako je obdelovati naše stare vinograde, da ostanejo rodovitni. V tem vino-

gradu pridelalo se je na jednom oralu kakih 16 polovnjakov mošta.

— (Ljutomerski škandal.) Graškega pravnika Tomschegga, ki je okrajnega komisarja barona Unterrichterja na javnem trgu v Ljutomeru pretepel z bičem za pse, obsodilo je ondotno okrajno sodišče na pet dñij zapor.

— (Ljubezniva tašča.) Posestnika Jurija Sokliča v Lipniku na Štajerskem prinesli so minuli teden težko ranjenega v občinsko bolnico. Ko se je sprl s svojo ženo, prihitela je tašča svoji hčeri na pomoč in udarila svojega zeta s kolcem tako močno po glavi, da je ves krvav obležal in bode težko okreval, ker so se mu pretresli možgani. Ljubeznivo taščo odvedli so v zapor.

— (Griža) močno razsaja tudi v nekaterih krajih na Spodnjem Štajerskem. V Sv. Andraži v Slov. Goricah umrlo je že 7 osob. Posebno nevarna je otrokom, odrasli pa večinoma prebolé, akoravno jih bolezen hudo oslabi.

— (Nesreča na železnici.) Minuli petek ponesrečil je vodja železniške postaje v Grabštanji blizu Celovca. Prišel je valed nepaznosti pod železniški stroj, ki ga je raztrgal na kosce.

— (Slovenske ljudske šole v Gorici.) Navzlic vsemu odporu Goriškega mestnega zastopa utegne se vendar vprašanje slovenskih ljudskih šol v Gorici rešiti kmalu in sicer ugodno. Deželni šolski svet v Trstu, priznavajoč potrebo ljudskih slovenskih šol v Gorici, katere opravičeno in postavno zahtevajo Slovenci, poslal je baje mestnemu šolskemu svetu Goriškemu odločno in energično izjavo. V njej se povdarja: 1. da je mestni zastop kot šolska oblast napačno tolmačil to vprašanje, kar se jasno razvidi iz aktov, katere je poslal dež. šolskemu svetu; 2. da se nikakor ne da opravičiti, da je mestni zastop tako zavlekel toliko važno vprašanje; 3. da dež. šolski svet smatra obravnave o tej zadevi končane. Dalje se imenuje v tej izjavi popolnoma neresnična trditev mestnega zastopa, da je za naobražanje Slovencev že skrbjeno. Po pravu pristojnosti imajo vsi otroci avstrijskih državljanov, ki so stalno nastanjeni v kaki občini, pravico, da obiskujejo šole, v katerih se poučuje v njih materinem jeziku. Izgovor, da ne dostajajo sredstva za ustanovitev slovenskih ljudskih šol, ki ga je navedel mestni zastop, ne velja, ker ima občina v smislu šolskega zakona dolžnost, da skrbi v tej zadevi za potrebna sredstva. Konečno pozivlje dež. šolski svet v Trstu podrejeni mu mestni šolski svet Goriški, naj mu predloži povprečni pregled vseh v mestu prebivajočih, za šolo godnih slovenskih otrok iz zadnjih petih let in še poseben izkaz vseh slovenskih učencev, ki obiskujejo sedanje šole in pa zasebne slovenske učilnice. Na tej podlagi bode oddati mestnemu svetu svoje mnenje in izraziti se, kako in kje bode ustanoviti slovenske ljudske šole. Deželni šolski svet naložil je konečno predsedstvu mestnega sveta, da izvrši gotovo te predpise v štirih tednih, potem bode dež. šolski svet naznanil občinskemu zastopu svoje sklepe o tej zadevi. Kakor se čuje iz merodajnih krogov, je dognano, da se bode dež. šolski svet odločno in energično potegnil za slovenske ljudske šole, katere tako opravičeno zahtevajo Slovenci v Gorici in v Trstu. Videli bomo torej v kratkem, v koliko se bodo izpolnile zakonite zahteve primorskih Slovencev.

— (Zmrznil) je te dni 70letni posestnik Matevž Črne, ko je po noči šel iz Lipice na Krasu v Lokvo. Ker se je sumilo, da je bil mož umorjen, odredila je sodna oblast obdukcijo njegovega trupla in zdravniki so dognali, da je mož zmrznil.

— (Konfiskaciji.) Poslednji številki Puljskega „Il Diritto Croato“ in Tržaške „Naše Sloge“ bili sta zaplenjeni. Prva zaradi nekaterih odstavkov v članku „Hrvatsko vprašanje in madjarska oholost“, druga zaradi dopisa iz Beča. Došli sta nam drugi izdaji obeh števil.

— (Lahonske želje.) Glasilo lahonskega deželnega odbora istrskega „L' Istria“ zahteva, naj se ločijo kvarnerski otoki od Istre ter priklopijo Dalmaciji, ker so izključno hrvatski. Istrski Lahoni mislijo, da bi potem lahko ostale Hrvate kar na kratko ugonobili, a ta nadeja se jim pač ne bo izpolnila.

— (Samomor.) Nekdaj imoviti P. Glavan iz Podvežic skočil je v ponedeljek dne 24. t. m. raz železniški most pri Sv. Ani nad Reko in obležal mrtev na lici mesta. Samomorilec je oče dveh otrok in se je usmrtil radi materijelne stiske, v kateri je bil že dlje časa.

— (Tridesetletnica „Kola“.) Tako sijajnega koncerta, kakor ga je predčerašnjim priredilo pevsko društvo „Kolo“, še ni videla prestolnica trojedne kraljevine. To ni bila samo svečanost v proslavo tridesetletnega obstanka zaslužnega društva, to je bila proslava hrvatske pesmi, katero je „Kolo“ pred tridesetimi leti upeljalo v društvo in ji s svojo vztrajnostjo pridobilo zopet tisto mesto, s katerega jo je bila izpodrinila tuja, nemška muza. Pred tridesetimi leti šopirila se je v Hrvatski, sosebno pa v Zagrebu nemška pesem, le kmet in delavec se nista sramovala pevati v materinem jeziku, a sedaj je nemška pesem pozabljena in narodna pesem unema in blaži hrvatska srca. Zasluga, da se je to zgodilo, grè v prvi vrsti „Kolu“, in da vé to ceniti tudi občinstvo, pokazala je ogromna udeležba pri včerašnjem koncertu. — Koncert se je začel z ouverturo iz Lisinskega v pravem slovanskem duhu zložene opere „Porin“, potem pa je nastopil član hrvaškega gledališča g. Fijan in s poetskim zanosom deklamoval krasni prolog, katerega je zložil g. dr. August Harambašić in s katerim se slavi hrvatska pesem. Ko je g. Fijan izgovoril zadnje graneše, zadonela je po širni dvorani hrvatska himna „Liepa naša domovina“, katero je oduševljeno občinstvo stojé poslušalo. — Program koncertu obsežal je samo skladbe domačih skladateljev, a pevci in pevke peli so posamezne točke pod vodstvom g. Fallerja z dovršeno, uprav nedosežno preciznostjo, da bi bilo težko reči, katera pesem je bolj ugajala. Da ploskanja in glasnega odobravanja ni manjkalo, pač ni treba še posebej povdarjati. Ko se je odpel zbor „Naše pjesme“ priredilo je občinstvo navzočnemu skladatelju gosp. Vilharju spontano, a srčno ovacijo. — Po koncertu zbrali so se udeležniki v mali dvorani „Hrvatskega doma“, kjer so „Kolaši“ prepevali in se je mladina sukala v živahnem plesu. A tudi marsikatera lepa beseda se je spregovorila, posebno srčno pa je bil vzprejet veteran iz ilirske dobe g. Štriga. V ime Slovencev nazdravil je „Kolu“ g. Kristan. Skratka, vsa slavnost je pokazala sijajno, da vé narod hrvatski ceniti svoje pesmi in svojega pevskega društva „Kola“ zasluge in to je brez dvoma vesel in tolažljiv moment v tužni sedanosti bratskega nam naroda.

— (Umrli je) v Moggio na Italijanskem dne 21. t. m. g. Franc Faleschini, 76 let star, stavbeni mojster, oče tukajšnjega stavbenega mojstra, g. Franca Faleschinija. Ranjki došel je leta 1845 v Ljubljano, kjer je zidal posilno delavnico. Potem se je stalno nastanil v Ljubljani kot zidarski mojster. Zidal je Trnovsko cerkev, cerkve v Stari Loki, v Premu, v Ribnici, v Laščah itd. Najlepša njegova zgradba je pač Trnovska cerkev. Ranjki Faleschini bil je v Ljubljanskih krogih jako priljubljen, jako vesel mož ter je vsako leto posetil Ljubljano. Bodi mu prijazen spomin!

— (Razpisane učiteljske službe.) V Črnomeljškem šolskem okraju razpisane so nastopne učiteljske službe: Na jednorazredni ljudski šoli v Griblija h mesto učitelja z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem, na nemški jednorazredni ljudski šoli v Stehanji vasi mesto učitelja z enakimi dohodki kakor pri zgornji. Prosilci večji slovensčine imajo prednost. Na dvorazredni ljudski šoli v Vinici mesto drugega učitelja z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem. Za to mesto oglašajo se lahko tudi učiteljice. Prošnje poslati je do 20. novembra okrajnemu šolskemu svetu v Črnomlju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. oktobra. „Wiener Zeitung“ priobčuje lastnoročno pismo cesarjevo do Szögyenyja, s katerim se ta imenuje veleposlanikom v Berlinu. — Sinoči ob 9. uri nastal v kaznilnici v Göllersdorfu požar, ki je uničil zadnji trakt več nadstropij visokega stolpa. Požar bil danes zjutraj lokaliziran. Kaznjenci pod vodstvom paznikov gasili v največjem redu.

Belgrad 28. oktobra. Preiskovalni sodnik dal je zapreti Beligradskega župana Marinkovića in podžupana Veljkovića - Iljića radi zlorabe uradne oblasti, ker sta nekega meščana obsodila na 73 dñij zapor in prisilno delovanje v občinskem kamnolomu.

Carmaux 28. oktobra. Rudarji sklenili na današnjem shodu jednoglasno, da je štrajk nadaljevati, dokler podjetniki ne vzprejmejo v delo vseh odpuščenih delavcev.

Razne vesti.

* (Novo vojno pristanišče rusko.) V Libau-u delajo se priprave, da se razširi tamošnje trgovinsko pristanišče in da se ustanovi novo vojno pristanišče.

* (Mikografija) napreduje močno, odkar je Pariški list „L' Eclair“, razpisal posebno nagrado tistemu, ki spiše največ besed na navadno dopisnico. Neki trgovec na Danskem prepisal je ves prvi del Goethejevega „Fausta“ na papir, ki je velik kakor pet dopisnic, spravil je torej 12000 besed na dopisnico. Pisal je seveda sila drobno, a tako fino, da je moči brez težave čitati vsako besedo. Doslej sta se oglašila dva tekmeča za razpisano nagrado; jeden je spravil na dopisnico 17885 besed, drugi pa 19300 besed. Mikografija je posebne važnosti za vojni čas, ko je po golobih razpošiljati važna naznanila.

* (Važno za pevce.) Neki angleški muzikalni list trdi, da v mestih, kjer se uživa mnogo mesa, ni najti dobrih pevskih glasov. Posebno neugodno na glas uplivajo ribe in je n. pr. v Italiji v mestih, kjer se zavžije mnogo rib, kakor v Neapolju in v Genovi jako malo dobrih pevcev. V Irski nahajajo se dobri glasovi le na deželi, kjer jedó malo mesa. Norveška se ne ponaša z dobrimi pevci, ker tam jedó mnogo rib, dočim je Švedska na glasu zaradi svoje pšenice in svojih lepih glasov.

* (Proti dvoboju.) Iz Peterburga se poroča, da je pravosodni minister predložil državnemu svetu načrt zakona, ki izdatno poostreje kazni, ki so bile dozdej običajne za dvoboje. Po novem zakonu je pri dvoboju s smrtnim izidom določena za preživečega ječa do 6 let. Ako je kdo ranjen bil, je za neranjenega kaznen določena do 3 leta zapora. Ako dvoboj ni imel krvavega izida, je kaznen za oba duelanta do 6 mesecev zapora. Tudi za priče in prouzročitelje dvobojev določene so kazni.

* (Trdovratna samomorilka.) Dunajska šivilja Barbara Ardonova poskusila je te dni usmrtiti se na tri načine. Najprej si je s kuhinjskim nožem prerezala vrat, potem je v vodi raztopila nekaj fosfora in mešanico povžila, a ker tudi to ni izdalo, skočila je raz tretje nadstropje na dvorišče in si zlomila roko, nogo, nekaj reber in se sploh tako močno poškodovala, da ni upanja da bi okrevala. Odnegli so jo v bolnico. Uzrok poskušene samomoru so bili domači prepiri.

* (Prazna stanovanja v Berlinu.) Kakor poroča „Baugewerbe-Zeitung“ je v Berlinu kakih 40.000 stanovanj praznih.

* (Slana hiša.) V pravem in v prenešenem pomenu besede „slana“ bode hiša, ki jo nameravajo napraviti iz soli za razstavo v Chicagu. Veljala bode poldrugi milijon frankov ter bode sestavljena iz samih kubičnih kosov čiste soli.

* (Rudnik pod morjem.) Blizu Victorije v Britski Columbijah nahaja se redek premogovi rudnik, katerega rovi segajo pod morje in so dolgi šest angleških milj.

Loterijske srečke 26. oktobra.

V Brnu: 46. 75. 35. 70. 89.

Tuji:

27. oktobra.

Pri **Mati:** Höselmayer, Oberwalder, Weiss, Endriess, Glockner, Schagl, Meilleg, Mayer, Atlas, Ritschel, Hirner z Dunaja. — **Makesch,** Zamarin iz Gradca. — **Erfenberger** iz Brna. — **Jaklitsch** iz Kočevja.

Pri **Stern:** Stern, Günther, Schüller, Goldner, Klutz z Dunaja. — **Fischer** iz Kamnika. — **Cegnar** iz Trsta. — **Schönfeld** iz Brna. — **Schüller** iz Celovca.

Pri **avstrijskem cesarju:** Majač iz Komenda. — **Medved** iz Rateč.

Umrli so v Ljubljani:

25. oktobra: Janez Mesojedec, delavčev sin, 3 dni, Tržaška cesta št. 28, vsled krvavenja želodca in črev. — Albina Dežman, delavka, 14 let, Sodarska steza št. 4, jetika.

27. oktobra: Uršula Bajda, tesarjeva vdova, 64 let, Gruberjeve ulice št. 3, pneumonia. — V deželni bolnici:

24. oktobra: Jožefa Schneider, molarjeva hči, 17 let, sladkorno uščivanje.

25. oktobra: Marija Oceppek, gostija, 70 let, srčna hiba. — Jera Zupančič, delavčeva žena, 56 let, kap. — Uršula Dervovšek, gostija, 78 let, vitium cordis.

Štev. 10. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 487.

V soboto, dne 29. oktobra 1892.

Prvikrat!

Pokojni Toupinel.

Veseloigra v treh dejanjih. — Spisal Aleksander Bisson. — Preložil — Režiser gospod Ignacij Borštnik.

OSOBE:

Duperron, rentir — — — gospod Borštnik.
Valentina, njegova soproga — — — gospa Borštnik-Zvonarjeva.
Valory, komponist — — — gospod Urbančič.
Angela, njegova soproga — — — gospica Slavčeva.
Mathieu, kapitan — — — gospod Danilo.
Letellier, advokat — — — gospod Verovšek ml.
Josipina, pri Duperronu — — — gospica Polakova.
Rozalija, pri Valoryju — — — gospica Kozjakova.
François, sluga pri Duperronu — — — gospod Sršen.
Postrešček — — — gospod Verovšek st.

Dejanje se vrši v Parizu.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustoppnina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 80 kr. — Parterni sedeži IV. do XI. vrste 60 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr. Balkonski sedeži II. in III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 40 kr. Ustoppnina v lože 50 kr. — Parterna stojišča 40 kr. Dijaške ustoppnice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Prihodnja predstava bode v torek dne 1. novembra 1892. I.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebesno	Mokrina v mm.
27. okt.	7. zjutraj	742.6 mm.	-1.0° C	sl. vzh.	megla	
	2. popold.	742.0 mm.	6.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	743.4 mm.	0.0° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 1.9°, za 6.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28. oktobra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.50	—	96.55
Srebrna renta	96.30	—	96.35
Zlata renta	114.85	—	114.85
5% marcna renta	100.25	—	100.20
Akcije narodne banke	986. —	—	986. —
Kreditne akcije	311.50	—	311.25
London	119.60	—	119.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.53	—	9.53
C. kr. cekini	5.69	—	5.69
Nemške marke	58.72 1/2	—	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	140 gl.	—
Državne srečke iz l. 1854	100	186	25
Ogerska zlata renta 4%	—	112	05
Ogerska papirna renta 5%	—	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gl.	191	25
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	75
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	237	—

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

Od danes do prihodnjega petka

IV. serija:

(1167—6)

Betlehem, rojstvo Jezusovo, Jeruzalem, Božji grob, nadalje Egipt, Carigrad, Atene, Neapelj, Pompeji, Paris itd. itd.

Ustoppnina 10 kr., otroci in vojakci 5 kr.

Trgovina v Bosni

išče inteligentnega (1192—1)

komptoirista

kateri je razen trgovske prakse tudi popolnoma več nemškemu jeziku. — Razen tega vzprejela bi trgovina tudi mladeniča, starega do 20 let, za

vežbenika ali praktikanta

v pisarno s primerno plačo. — Oferti z referencami in plačilnimi zahtevami pošljejo naj se pod „Bosna“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Dalmatinsko vino

naravno, ukusno, prodaja na debelo po toli nizki ceni, da je

vsaka konkurenca izključena.

Častite kupce najuljudnejše vabi na obilo naročbo (1196—1)

s spoštovanjem

Ivan Vladiskovich

vinotržec, Voloska št. 35.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripčna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klinci, preparacijski zvezki, (1024) strgalni gumi. III. (8)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očisto se že drugi dan neznatne luskinke od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50. (22—20)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati dobroto jedino prave — ne na pol sežgane in paokus imajoče

Kneipp-ove sladne kave

naj kupi le ono v rudečih štiriogelnatih zavojih bratov Ölz z varstvenima znamkama slika in ponev. — Če se primeša

Ölz-eva kava

ki je priznana najboljši in najizdatnejši primesek navadni kavi, dobi se zdrava, cenoma in hranilna kavina pijača, ki daleko presega bobovo kavo, ki nima redilne vrednosti.

Bratje Ölz, Bregenz,

od preč. g. župnika Kneipp-a jedino pooblaščená tovarna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s kolonijalnim blagom.

Po zelo znižanih cenah.

Zaradi preselitve popolna razprodaja

Po zelo znižanih cenah.

rezbarskih izdelkov, pohištvene in pletene robe in drugega hišnega orodja,

na primer: kozarčkov za pepel, necessair-jev, skrinjic, garnitur za pušilce, držal za obrisače in za ključce, stojal za pipe, stojal za kis in za olje, stekleničnih probkov, čunjev za kegljanje, podstavkov za klobuke, držajev za oblačila, obešalnikov, tabačnih pip, ustnikov za smodke in cigarete, višnjevih cevij, švicarskih kolibic in pušic z godbo, salonskih sezuvavčev, pljuvalnikov, lesenih brošev, krožnikov s slovenskim in nemškim napisom, pušice za hostije, skrinjice za dišavo in mnogo drugih zanimivih predmetov iz lesa rezljanih. Dalje: košarice vsake vrste, izprehodnih palic v veliki izbiri. (1188—2)

Na mnogobrojni obisk uljudno vabi

Nagrajeno na Dunaji 1890.

za kočevsko domačo industrijo:

FRAN STAMPFEL

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Filijala v Opatiji (Abbazia).